

ROMANIA
TRIBUNALUL

- Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal -

SENTINȚA CIVILĂ NR

DOSAR NR.

Ședința publică din data de
Completul compus din:
PREȘEDINTE -
GREFIER -

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulate în baza legii contenciosului administrativ de reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE, având ca obiect „anulare act control taxe și impozite”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.
Procedura de citare legal îndeplinită.

Dezbaterile asupra cererii de față au avut loc în ședința publică din data de 21 noiembrie 2011, când s-au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, în temeiul art. 146 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 28 noiembrie 2011 iar apoi, din lipsă de timp pentru deliberare, în temeiul dispozițiilor art. 260 alin. 1 Cod procedură civilă, pentru data de 5 decembrie 2011.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. în urma trimiterii spre rejudecare dispusă prin dec. nr. , reclamanta SC SRL a chemat în judecată pe pârâta DGFP solicitând anularea Raportului de inspecție fiscală nr. 007 emis de pârâta Administrația Finanțelor Publice, a Deciziei nr. emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice și a Deciziei nr. 007 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice.

În motivare, reclamanta arată că, prin decontul TVA aferent lunii martie 2007 a solicitat rambursare a sumei de RON aferenta sumei negative a taxei iar prin scrisoarea înregistrată sub nr. , a solicitat compensarea cu obligațiile restante la bugetul consolidat al statului, existente la finele trim. I 2007.

Urmare controlului fiscal aferent, s-a emis Decizia nr. , în baza Raportului de inspecție fiscală nr. , prin care se respinge cererea de rambursare a sumei de Ron, reprezentând TVA de rambursat și se stabilește un TVA suplimentar de plata în valoare de RON și majorări de întârziere în valoare de RON.

Prin precizarea de acțiune (fila vol. dos. 3 al Tribunalului), reclamanta a chemat în judecată și pe pârâta AFP Brașov.

Prin precizarea de acțiune (fila din dos. nr. al Tribunalului), reclamanta și-a precizat acțiunea în sensul că solicită anularea parțială a Deciziei nr. emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice și anularea totală a Raportului de inspecție fiscală nr. emis de pârâta Administrația Finanțelor Publice, a Deciziei nr. emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice.

În probațiune, reclamanta a depus la dosar înscrisuri.

Prin întâmpinările formulate, pârătele au solicitat respingerea acțiunii, reiterând cele reținute în Decizia nr. _____ emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice prin acare a fost soluționată contestația reclamantei împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. _____ emis de pârâta Administrația Finanțelor Publice și a Deciziei nr. _____ emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice.

În probațiune, pârătele au depus întreaga documentație avută în vedere la emiterea actului contestat.

În cauză au fost administrată proba cu expertiza tehnică contabilă, avându-se în vedere necesitatea de a se răspunde la obiecțiunile formulate de pârâte la prima judecată a fondului cauzei, raportul de expertiză depunându-se la dosar.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin Decizia nr. _____ (filele _____ din vol. I al dos. nr. _____ al Tribunalului _____ pârâta DGFP a admis doar în parte contestația formulată de reclamantă împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. _____ emis de pârâta Administrația Finanțelor Publice a Deciziei nr. _____ emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Brașov, respingând cererea acesteia cu privire la sumele de _____ lei reprezentând TVA respins la rambursare, _____ lei reprezentând TVA de plată, _____ lei majorări și penalități aferente TVA, _____ lei penalități de întârziere aferente TVA.

Au fost anulate parțial Raportul de inspecție fiscală nr. _____ emis de pârâta Administrația Finanțelor Publice, Decizia nr. _____ emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice cu privire la sumele _____ lei TVA și _____ lei reprezentând majorări de întârziere la TVA.

Din raportul de expertiză întocmit de expertul tehnic Munteanu Viorica (filele _____ vol. II a dosarului nr. _____ al Tribunalului _____), rezultă că societățile comerciale, în scopul creșterii vânzărilor, organizează periodic campanii promoționale și publicitare în cadrul cărora mărfurile se acordă gratuit.

Conform prevederilor art. 128 al. 9 lit. e din Codul Fiscal, nu constituie livrare de mărfuri (în sensul TVA), acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale/ publicitare, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, în scopul stimulării vânzării nu constituie livrare de bunuri conform legislației în vigoare în anii 2003 - 2006.

Reclamanta a efectuat aceste campanii promoționale pentru perioada 2003 - 2006 care, deși nu au fost operate în evidența contabilă, în evidența primară au fost evidențiate ieșirile de mărfuri sub denumirea „stimulente vânzări”. Valoarea totală a acestor mărfuri folosite cu titlu de stimulente este, pentru anii 2003 - 2006 de 62.476 lei.

Expertul contabil a arătat că organul fiscal a comparat în mod greșit soldurile contabile ale contului 371 - mărfuri exprimate în prețuri cu amănuntul cu valoarea mărfurilor inventariate exprimate în prețuri de achiziție.

De asemenea, expertiza a mai constatat că prețul unitar al mărfurilor consemnat în listele de inventariere nu este prețul de vânzare înregistrat în evidența contabilă, acesta fiind prețul de achiziție.

Organul fiscal, pentru a compara cele două situații, ar fi trebuit să elimine din soldul contului 371 din contabilitate valoarea elementelor care îl diferențiază față de stocul factual, respectiv „378 adaosul comercial +” 4428 „ TVA.

Prin comparația efectuată de organul fiscal, respectiv soldurile contabile ale contului 371 - mărfuri exprimate în prețuri cu amănuntul cu valoarea mărfurilor inventariate exprimate în prețuri de achiziție, astfel au rezultat diferențe, apreciate ca lipsuri în gestiune, cărora li s-a aplicat TVA.

În expertiză s-a mai reținut că, la nivelul operațiunilor comerciale, s-au constatat erori de înregistrare generate de modul de calcul al ieșirilor de mărfuri din gestiune. Astfel, în evidența contabilă s-a folosit metoda de evidențiere a intrărilor și ieșirilor la preț cu amănuntul (preș intrare + adaos + TVA) iar în gestiunea barului s-a folosit metoda prețului de intrare.

Cu privire la modificarea adaosului comercial efectiv la nivelul unei luni de gestiune de valoarea zero practică pentru produsele utilizate în campaniile promoționale, răspunsul expertului a fost unul pozitiv motivat de următoarele: la scăderea din gestiune (cont 371) a mărfurilor vândute se are în vedere adaosul comercial calculat cu ajutorul coeficientului de repartizare K. Acest coeficient de la intrare se folosește la descărcarea din gestiune, influențând adaosul comercial din stoc. Prin netrecerea acestor produse gratuite pe cheltuieli și, implicit, descărcarea stocului de marfă a condus la diferențe semnificative în calculul obligațiilor fiscale. Această diferență, după cum s-a arătat mai sus, se ridică, în perioada 2003 – 2006 la suma de lei.

Concluzia expertizei este că nu constituie o livrare de bunuri conform legislației în vigoare în anii 2003 – 2006, a prevederilor art. 128 al. 9 lit. e) din Leg. 571/2003, a Leg. 414/2002 și a Leg. 345/2002, acordarea, în mod gratuit, de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale/publicitare, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, în scopul stimulării vânzării.

Din obiectivul nr. 7 al expertizei rezultă că nu se impune stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare stabilite prin decizia contestată, obligații determinate de lipsa de diligență a reclamantei de a verifica concordanța între metodele de evidențiere a intrărilor și a ieșirilor din evidența contabilă și cea a barului care a condus la diferențele între stocurile din evidența contabilă și evidența gestionară.

Față de actele contabile examinate de expert rezultă că reclamanta este îndreptățită să i se restituie TVA aferentă diferențelor de stocuri de marfă existente între listele de inventar și balanțele stabilite de organul de control, respectiv în sumă de lei. În aceste condiții, obligațiile fiscale nu au fost stabilite în cadrul RIF în mod corect.

În condițiile în care reclamanta nu datorează TVA suplimentar, aceasta nu datorează nici penalități de întârziere.

În rejudecare, expertul tehnic judiciar a analizat din nou, în răspunsul de la filele din dos. nr. al Tribunalului Brașov, cele 11 obiective stabilite pentru efectuarea expertizei, precum și obiecțiunile pârâtelor la raportul de expertiză depus la prima judecată de fond.

Expertul tehnic judiciar concluzionează că reclamanta nu datorează TVA de plată și nici majorări de întârziere.

Raportat tuturor considerentelor expuse, în temeiul dispozițiilor art. 218 al. 2 Cod Pr. Fiscală, va fi admisă în parte acțiunea formulată și completată de reclamanta

Instanța va anula în parte Decizia nr. emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice sub aspectul soluției de respingere a contestației formulate de reclamantă pentru suma de lei reprezentând TVA respins la rambursare, lei TVA de plată, majorări și penalități aferente TVA și lei penalități de întârziere aferente TVA și vor fi obligate pârâtele să ramburseze de lei cu titlu de TVA.

Cum Raportul de inspecție fiscală nr. emis de pârâta Administrația Finanțelor Publice și Decizia nr. emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice au fost deja anulate pentru sumele de lei TVA și lei reprezentând majorări de întârziere la TVA prin Decizia nr. emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice, respectiv prin acea parte a acestei decizii care a fost reținută ca fiind corectă de instanță, Raportul de inspecție fiscală nr. și Decizia nr. urmează a fi anulate doar în parte pentru sumele menționate mai sus.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea formulată și completată de reclamanta SRL, cu sediul în _____ str. _____ jud. _____, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice _____ și Administrația Finanțelor Publice _____ ambele cu sediul în _____ str. _____

Anulează parțial: Raportul de inspecție fiscală nr. _____ emis de pârâta Administrația Finanțelor Publice _____, Decizia nr. _____ emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice _____ și Decizia nr. _____ emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice _____, anularea parțială privind sumele de _____ lei reprezentând TVA, _____ lei TVA de plată, _____ majorări și penalități aferente TVA și _____ lei penalități de întârziere aferente TVA.

Obligă pârâtele să ramburseze de _____ lei cu titlu de TVA.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, _____

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Decizia nr. 219/2007.